

DZIENNIK URZĘDOWY

GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

Warszawa, dnia 31 sierpnia 1972 r.

Nr 8

Poz. 26—31

TREŚĆ

Poz..

Str.

ZARZĄDZENIA

- 26 — nr 25 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 19 czerwca 1972 r. w sprawie regulaminu służby morskiej statków sportowych 41
- 27 — nr 26 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 21 czerwca 1972 r. w sprawie powołania w Poznaniu i we Wrocławiu oddziałów Instytutu Turystyki 44
- 28 — nr 28 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 24 czerwca 1972 r. w sprawie zatwierdzania założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji sportowych 45
- 29 — nr 29 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 24 czerwca 1972 r. zmieniające zarządzenie w sprawie opracowywania i zatwierdzania urządzeń sportowych i turystycznych 45
- 30 — nr 31 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 8 lipca 1972 r. w sprawie ujednoczenia tytułów kwalifikacyjnych i zasad szkolenia instruktorów i organizatorów dla potrzeb kultury fizycznej 46

PISMA OKÓLNE

- 31 — nr 15 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 18 lipca 1972 r. w sprawie systemu finansowania inwestycji i kapitalnych remontów ze środków Centralnego Funduszu Turystyki i Wypoczynku 48

26

ZARZĄDZENIE NR 25

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

Z DNIA 19 CZERWCA 1972 r.

w sprawie regulaminu służby morskiej statków sportowych.

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) w związku z § 19 ust. 1 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 12 lipca 1968 r. w sprawie bezpieczeństwa morskich statków sportowych (Dz. U. Nr 30, poz. 202) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się Regulamin służby morskiej statku sportowego, zwany dalej „regulaminem”, stanowiący załącznik do zarządzenia.

2. Regulamin określa:

- 1) zasady przejmowania i przekazywania statku sportowego, zwanego dalej „statkiem”, oraz zaokrętowania i wyokrętowania załogi,
- 2) zasady wyznaczania kapitana, jego uprawnienia i szczególne obowiązki,
- 3) podstawowe obowiązki i uprawnienia załogi,
- 4) zasady wyznaczania funkcji i stanowisk,
- 5) sposób obejmowania i przekazywania służby,
- 6) podstawowe obowiązki służby morskiej,

7) porządek rozkładów i ćwiczeń alarmowych oraz rodzaje dzienników, jakie powinny być prowadzone na statku.

§ 2.

Przepisy zarządzenia stosuje się do statków dopuszczonych do uprawiania żeglugi morskiej na podstawie karty bezpieczeństwa w przypadkach, gdy łączna liczba zaokrętowanych na statek wynosi trzy lub więcej osób.

§ 3.

Od obowiązku posiadania regulaminu zwalnia się statki dopuszczone do uprawiania żeglugi morskiej na podstawie Karty bezpieczeństwa typu „Ł”.

§ 4.

Przepisów zarządzenia nie stosuje się do statków pod banderą marynarki wojennej i wojsk ochrony pogranicza.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

REGULAMIN SŁUŻBY MORSKIEJ STATKU SPORTOWEGO**Zakres obowiązywania****§ 1.**

Regulamin służby morskiej statku sportowego obowiązuje:

- 1) kierownika statku, zwanego dalej „kapitanem”, od chwili przejęcia statku od armatora lub wyznaczonej przez armatora osoby — do chwili przekazania statku przez kapitana armatorowi lub osobie wyznaczonej przez armatora do przejęcia statku,
- 2) członków załogi oraz inne osoby znajdujące się na statku — od chwili ich zaokrętowania do chwili wyokrętowania.

§ 2.

1. Przekazanie statku następuje przez wręczenie kapitanowi dokumentów statku i dokonanie w dzienniku zapisu określającego:

- 1) datę, godzinę i miejsce przekazania statku,
- 2) osobę przekazującą statek oraz osobę, która statek przejmuje,
- 3) stan statku i jego wyposażenie — na podstawie książki inwentarzowej, orzeczenia technicznego o zdatości żeglugowej i karty bezpieczeństwa,
- 4) ewentualne braki w stanie i wyposażeniu statku lub brak wymaganych dokumentów.

2. Wpis do dziennika stwierdzający przejęcie statku powinien być podpisany przez przekazującego i przez kapitana statku.

§ 3.

1. Zaokrętowanie członka załogi następuje po przyjęciu na statek przez kapitana, zdaniu do depozytu okrętowego sportowej książeczki żeglarskiej lub innego dokumentu, stanowiącego podstawę wpisania do załogi statku i po wpisaniu do dziennika.

2. Wyokrętowanie następuje z chwilą zwrócenia członkowi załogi dokumentu, na podstawie którego nastąpiło zaokrętowanie i zapisanie wyokrętowania do dziennika.

3. Każde zaokrętowanie i każde wyokrętowanie powinno być zapisane w dzienniku z podaniem godziny oraz imienia, nazwiska i stopnia sportowego osoby zaokrętowanej lub wyokrętowanej i numeru dokumentu zdanego do depozytu okrętowego.

Kapitan statku**§ 4.**

1. Kapitana wyznacza armator statku.
2. Uprawnienia i obowiązki kapitana jako kierownika statku, przełożonego załogi i pełnomocnika armatora określają przepisy tytułu III kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) oraz przepisy niniejszego regulaminu.

§ 5.

1. Kapitan pełni swoje obowiązki przy pomocy wyznaczonych przez siebie oficerów, chyba że z regulaminu wynika wyraźnie, że kapitan powinien określić czynność wykonać osobiście.

2. W razie dłuższej nieobecności kapitana na statku lub stanu zdrowia nie pozwalającego mu pełnić jakiejkolwiek służby, kapitan powinien przekazać osobiste uprawnienia i obowiązki imiennie określonego zastępcy z jednoczesnym zapisaniem tego w dzienniku.

3. Niezależnie od zasady określonej w ust. 2, najstarszy funkcją członek załogi przejmuje wszystkie uprawnienia

i obowiązki kapitana w razie jego śmierci, utraty zdolności do działania na czas dłuższy oraz w razie wypadnięcia kapitana za burtę lub jego zejścia na stałe ze statku. Przejęcie statku w tych okolicznościach powinno być szczegółowo opisane w dzienniku.

§ 6.

W czasie trwania zaokrętowania kapitan sprawuje władzę dyscyplinarną w zakresie określonym w przepisach postępowania dyscyplinarnego wydanych przez Polski Związek Żeglarski.

Członkowie załogi**§ 7.**

1. Każdy członek załogi, zgodnie z ustalonym przez kapitana porządkiem służby, ma obowiązek wykonywania wszystkich czynności wynikających z wyznaczonych mu funkcji oraz stanowisk manewrowych i alarmowych.

2. W czasie trwania zaokrętowania członek załogi obowiązany jest do niezwłocznego i ścisłego wykonywania zarządzeń oraz poleceń kapitana i oficera wachtowego, w czasie służby i poza służbą, na statku i poza statkiem.

3. Zarządzenia, polecenia i rozkazy dotyczące żeglugi i służby morskiej są ostateczne i podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

4. Członkom załogi nie wolno przechowywać na statku i spożywać alkoholu bez wiedzy i zgody kapitana.

5. Wyokrętowanie członka załogi oraz każde jego wyjście ze statku wymaga zgody kapitana.

§ 8.

1. Od polecenia wydanego przez oficera wachtowego pod warunkiem natychmiastowego wykonania tego polecenia przysługuje członkowi załogi prawo odwołania się do kapitana, który rozstrzyga ostatecznie.

2. Na decyzje kapitana, które członek załogi wykonał w czasie zaokrętowania, przysługuje członkowi załogi w ciągu 14 dni od dnia wyokrętowania prawo złożenia pisemnego zażalenia do armatora, który zorganizował pływani statku.

3. Od nałożonych przez kapitana kar dyscyplinarnych przysługuje członkowi załogi w ciągu 14 dni od dnia wyokrętowania prawo odwołania w trybie określonym w przepisach postępowania dyscyplinarnego wydanych przez Polski Związek Żeglarski.

Wyznaczenie funkcji i stanowisk**§ 9.**

1. Członkom załogi ich funkcje na statku wyznacza kapitan kierując się wymaganiami określonymi w karcie bezpieczeństwa statku i przepisami dotyczącymi sportowych stopni żeglarskich i motorowych.

2. Wyznaczone poszczególnym członkom załogi funkcje należy wpisać do dziennika.

3. Prawo czasowego zwolnienia członka załogi od wykonywania wyznaczonych funkcji lub pełnienia służby w czasie wachty przysługuje osobiście kapitanowi.

4. Szczegółowe obowiązki wynikające z wyznaczonej funkcji na statku określa kapitan.

§ 10.

1. Kapitan ustala godzinowy rozkład wachty dla nieprzerwanego pełnienia służby, wyznacza dla poszczególnych wacht oficerów i przydziela do nich żeglarzy oraz ustala zakres i porządek wykonywania prac gospodarczych i pozostałych funkcji na statku.

2. Kapitan ustala stanowiska manewrowe dla poszczególnych wacht. Zajęcie wyznaczonego stanowiska obowiązuje członka załogi natychmiast po wydaniu komendy „na stanowiska manewrowe”. Stanowiska manewrowe dla członków wachty pełniącej służbę wyznacza oficer wachtowy.

3. Ustalony przez kapitana porządek przewidziany w ust. 1 i 2 oraz zmiany tego porządku podlegają wpisaniu do dziennika.

4. W pływaniach, których czas trwania nie przekracza 6 godzin, kapitan może nie wprowadzać porządku określonego w ust. 1 i 2, w takim jednak przypadku powinien każdemu z członków załogi wyznaczyć stanowiska manewrowe.

Obejmowanie i przekazywanie służby**§ 11.**

1. Służba na statku wykonywana jest pod kierownictwem oficera wachtowego, który odpowiada za prawidłowy przebieg służby i bezpieczeństwa statku od chwili objęcia służby do chwili jej przekazania, z zastrzeżeniem postanowienia ust. 6.

2. Objęcie i przekazanie służby powinno nastąpić dołącznie w godzinie wyznaczonej w rozkładzie wacht.

3. Oficer, przekazujący statek oficerowi wachty obejmującej służbę, obowiązany jest:

- 1) określić na mapie pozycję statku o godzinie wyznaczonej na zmianę wachty,
- 2) zapoznać obejmującego służbę z sytuacją statku na morzu i położenie znaków, świateł nawigacyjnych i statków z zasięgu widoczności,
- 3) przekazać instrukcje kapitana co do dalszego toku służby i żeglugi,
- 4) zwrócić uwagę na okoliczności mogące mieć wpływ na dalszy bezpieczny przebieg żeglugi.

4. Oficer przekazujący służbę kończy ją dopiero po oświadczeniu przez oficera obejmującego służbę, że służbę od niego przejmie.

5. O każdym przekazaniu służby powinien być dokonany zapis w dzienniku, z określeniem pozycji statku.

6. Kapitan w każdym czasie może przejąć bezpośrednie kierowanie służbą lub inne obowiązki oficera wachtowego.

ROZKŁAD FUNKCJI ALARMOWYCH i ĆWICZENIA ALARMOWE**Alarm „człowiek za burta”****§ 16.**

1. Żeglarz, który pierwszy zauważy za burta człowieka wymagającego pomocy, ogłasza to okrzykiem „człowiek za burta” i jest obowiązany rzucić człowiekowi za burta koło ratunkowe z pławą świetlno-dymną oraz do chwili zluźnienia przez innego obserwatora lub wyłowienia człowieka obserwować go na morzu, wskazywać jego położenie oraz głośno informować o jego zachowaniu się i odległości od statku.

Obowiązki służby na statku**§ 12.**

1. Służbę morską na statku, odpowiednio do okoliczności i decyzji kapitana, wykonuje się zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie dla:

- 1) wachty morskiej,
- 2) wachty kotwicznej lub
- 3) wachty portowej.

2. Niezależnie od rodzaju wachty oficer wachtowy obowiązany jest pełnić służbę zgodnie z poleceniami kapitana i wymaganiami dobrej praktyki morskiej i odpowiada za:

- 1) okazywanie przez statek znaków i świateł latarni okrętowych przewidzianych przepisami,
- 2) nadawanie wymaganych przepisami sygnałów akustycznych w razie spotkania z innymi statkami oraz w czasie mgły i ograniczonej widoczności,
- 3) nadanie w razie potrzeby sygnałów zwrócenia uwagi,
- 4) natychmiastowe wezwanie kapitana w razie pojawienia się nagłego niebezpieczeństwa i zaalarmowania załogi,
- 5) prawidłowe prowadzenie zapisów w dzienniku.

3. Polecenia nadania przez statek sygnałów wzywania pomocy wydaje osobiście kapitan.

§ 13.

1. W czasie wachty morskiej, oficer wachtowy obowiązany jest prowadzić żeglugę odpowiednio do napędu statku i odpowiada za:

- 1) utrzymywanie odpowiedniej szybkości i stałej gotowości statku do wykonania wszelkich niezbędnych manewrów,
- 2) prawidłowe sterowanie i wykonywania manewrów,
- 3) stałe obserwowanie sytuacji na morzu,
- 4) prowadzenie nawigacji i określanie pozycji statku.

2. Oficer wachty morskiej nie może opuszczać pokładu na czas dłuższy, aniżeli niezbędny dla dokonania zapisów w dzienniku, wykonania pracy na mapie i użyciu pomocy nawigacyjnych.

3. Żeglarze wachty morskiej obowiązani są przez cały czas jej trwania przebywać na pokładzie, z wyjątkiem konieczności udania się pod pokład w celu wykonania polecenia oficera wachtowego.

W czasie wachty kotwicznej, oficer wachtowy obowiązany jest zapewnić bezpieczny postój na kotwiczowisku oraz gotowość statku do podniesienia kotwicy i podjęcia żeglugi, odpowiadając za stałe dozоровanie łańcucha kotwicznego i obserwowanie sytuacji na morzu.

§ 15.

W czasie wachty portowej, oficer wachtowy obowiązany jest zapewnić bezpieczny postój statku w porcie i odpowiada za:

- 1) zorganizowanie odpowiedniego dozoru nad statkiem,
- 2) stwierdzenia, czy osoby zamierzające wejść na statek lub opuścić statek otrzymały na to zgodę kapitana.

2. Na krzyk „człowiek za burta” wszystkie wachty zajmują jak najprędzej stanowiska manewrowe i bez oddzielnego rozkazu przygotowują statek do wykonania wszelkich manewrów.

3. Manewr „człowiek za burta” do chwili przejścia komendy przez kapitana przeprowadza oficer wachty, w czasie której zdarzył się wypadek.

4. W razie niewyłowienia z za burty człowieka załogi, statek powinien krążyć w pobliżu miejsca wypadku przez 48 godzin, o ile warunki na morzu nie czynią tego niebezpiecznym dla statku lub załogi.

Alarm wodny**§ 17.**

1. Alarm wodny ogłasza kapitan w wypadku, gdy bez zastosowania nadzwyczajnych środków statkowi grozi zatonięcie.

2. Po ogłoszeniu alarmu wodnego członkowie załogi zajmują stanowiska wyznaczone w rozkładzie alarmu wodnego.

3. W toku alarmu wodnego kapitan osobiście kieruje akcją ratowania statku.

Alarm pożarowy**§ 18.**

1. Członek załogi, który pierwszy zauważy ogień lub wybuch na statku, ogłasza to okrzykiem, „pożar”, określając równocześnie jego miejsce i natychmiast przystępuje do gaszenia ognia przy pomocy najbliższych znajdujących się środków przeciwpożarowych.

2. Po ogłoszeniu alarmu pożarowego członkowie załogi obejmują stanowiska wyznaczone w rozkładzie alarmu pożarowego.

3. Do czasu objęcia kierownictwa akcji gaszenia pożaru przez kapitana, czynnościami przeciwpożarowymi załogi kieruje oficer wachty służbowej.

Alarm łodziowy**§ 19.**

1. Alarm łodziowy (opuszczenia statku) ogłasza kapitan.

2. Po ogłoszeniu alarmu łodziowego wszyscy członkowie załogi obowiązani są natychmiast założyć pasy ratunkowe i zająć stanowiska określone w rozkładzie alarmu łodziowego.

3. Załoga opuszcza statek na osobisty rozkaz kapitana w sposób i w kolejności przez niego określonej.

§*20.

1. Na statku powinien być wywieszony w widocznym miejscu podpisany przez kapitana rozkład alarmowy, w którym należy podać:

- 1) określone w ust. 2 sygnały alarmowe,
- 2) stanowiska i obowiązki członków załogi na wypadek ogłoszenia każdego z alarmów wraz z rozkładem tych stanowisk.

2. Ustala się następujące sygnały poszczególnych alarmów dla statków powyżej 17 m. długości:

- 1) alarm „człowiek za burtą” — trzy długie dźwięki,
- 2) alarm wodny — dwa krótkie, dwa długie i dwa krótkie następujące po sobie dźwięki,
- 3) alarm pożarowy — dwa krótkie i jeden długi dźwięk,
- 4) alarm łodziowy — siedem lub więcej krótkich i jeden długi dźwięk.

§ 21.

1. Kapitan obowiązany jest przed rozpoczęciem pływania zapoznać członków załogi z rozkładem alarmowym i obowiązkami poszczególnych członków załogi na wypadek alarmu.

2. Kapitan obowiązany jest do przeprowadzania alarmów ćwiczebnych.

3. Alarm ćwiczebny „człowiek za burtą” zarządza kapitan — z nowozaokrętowaną załogą — w ciągu pierwszych 24 godzin od opuszczenia portu. Pozostałe alarmy ćwiczebne zarządza kapitan w ciągu pierwszych 7 dni od rozpoczęcia pływania z nową załogą.

4. Alarmy ćwiczebne dla tej samej załogi zarządza kapitan co najmniej raz w miesiącu.

5. Po przeprowadzeniu alarmu ćwiczebnego należy dokonać zapisu w dzienniku.

Prowadzenie dziennika**§ 22.**

1. Na każdym statku obowiązuje prowadzenie dziennika okrętowego (dziennika jachtowego).

2. Na statku motorowym oprócz dziennika okrętowego obowiązuje prowadzenie dziennika maszynowego.

3. Na statkach wyposażonych w radionadajniki obowiązuje prowadzenie dziennika radiotelefonicznego (radiotelegraficznego).

4. Dzienniki powinny być prowadzone przez właściwych oficerów służbowych.

Postanowienia końcowe**§ 23.**

Obowiązki służby morskiej, których regulamin nie określa ani nie reguluje, powinny być wypełnione zgodnie z obowiązującymi przepisami wydanymi przez Polski Związek Żeglarski, zasadami dobrej praktyki morskiej oraz zwyczajami żeglarskimi.

ZARZĄDZENIE NR 26

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

Z DNIA 21 CZERWCA 1972 R.

w sprawie powołania w Poznaniu i we Wrocławiu oddziałów Instytutu Turystyki.

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224), w związku z § 16 ust. 1 i 2 statutu Instytutu Tu-

rystyki, stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 18 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 20 maja 1972 r. w sprawie nadania statutu Instytutowi Turystyki oraz określenia jednostek przejmujących zadania w zakresie turystyki i kultury fizycznej (Dz. Urz. GKKFiT Nr 6, poz. 17) ustala się, co następuje:

§ 1.

Powołuję z dniem 1 lipca 1972 r.:

- 1) Oddział Instytutu Turystyki w Poznaniu,
- 2) Oddział Instytutu Turystyki we Wrocławiu.

§ 2.

1. Oddziały Instytutu Turystyki są wydzielonymi jednostkami organizacyjnymi naukowo-badawczymi Instytutu Turystyki, podporządkowanymi bezpośrednio dyrektorowi Instytutu.

2. Oddziały Instytutu Turystyki działają w formie jednostek budżetowych jako dysponenci kredytów III-go stopnia.

3. Dochody i wydatki budżetowe oddziałów objęte są zbiorczym budżetem Instytutu Turystyki.

§ 3.

Oddziały Instytutu Turystyki w Poznaniu i we Wrocławiu, do dnia 31 grudnia 1972 roku, zachowują odpowiednio do-

tychczasową strukturę organizacyjną byłego Ośrodka Studiów Urządzeń Sportowych i Turystycznych oraz byłego Zakładu Zagospodarowania Turystycznego.

§ 4.

Dyrektor Instytutu Turystyki do dnia 30 listopada 1972 r. przedłoży Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki wnioski w sprawie struktury organizacyjnej i przedmiotu działania oddziałów, o których mowa w zarządzeniu, dostosowanej do zadań Instytutu Turystyki.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Ręczek

28

ZARZĄDZENIE NR 28

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

Z DNIA 24 CZERWCA 1972 R.

w sprawie zatwierdzenia założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji sportowych i turystycznych.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt 2 lit. a, b i c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) i § 12 ust. 2 uchwały nr 75 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1972 r. w sprawie projektowania inwestycji (Monitor Polski Nr 23, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki zatwierdza założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji objętych planem Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w zakresie:

- 1) inwestycji branżowych o wartości kosztorysowej powyżej 100 mln złotych,
- 2) inwestycji uczelni wychowania fizycznego o wartości kosztorysowej powyżej 10 mln złotych,
- 3) inwestycji realizowanych z kredytów zagranicznych poza Narodowym Planem Gospodarczym.

§ 2.

Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki opiniuje przed ich zatwierdzeniem założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji sportowych i turystycznych realizowanych przy udziale środków finansowych „Totalizatora Sportowego” lub Centralnego Funduszu Turystyki i Wypoczynku w wysokości ponad 10 mln złotych.

Opinie te mają charakter wiążących zaleceń kierunkowych dla organu zatwierdzającego założenia.

§ 3.

Traci moc zarządzenie nr 25 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 20 marca 1970 r. w sprawie projektowania inwestycji sportowych i turystycznych (Dz. Urz. GKKFiT Nr 3, poz. 8 z późniejszymi zmianami).

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 czerwca 1972 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Ręczek

29

ZARZĄDZENIE NR 29

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

Z DNIA 24 CZERWCA 1972 R.

zmieniające zarządzenie w sprawie opracowywania i zatwierdzenia dokumentacji remontów kapitalnych urządzeń sportowych i turystycznych.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt 2 lit. c, ust. 2 pkt 1 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz

form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 24 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 20 marca 1970 r. w sprawie opracowywania i zatwierdzania dokumentacji remontów kapitalnych urządzeń sportowych i turystycznych (Dz. Urz. GKKFiT Nr 3, poz. 7 i z 1971 r. Nr 4, poz. 19) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Dokumentacja kapitalnych remontów urządzeń sportowych i turystycznych, których finansowanie dokonywane jest z udziałem środków finansowych „Totalizatora Sportowego” lub Centralnego Funduszu Turystyki i Wypoczynku, podlega zatwierdzeniu:

1) w planie centralnym przez:

- a) dyrektorów zjednoczeń,
- b) prezesów zarządów głównych Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, Polskiego Związku Motorowego i Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej,

c) dyrektorów Centralnego Ośrodka Turystyki i Wypoczynku i Instytutu Turystyki,

d) rektorów wyższych uczelni wychowania fizycznego,

2) w planie terenowym przez przewodniczących wojewódzkich (równorzędnych) komitetów kultury fizycznej i turystyki.

2. Kierownicy jednostek, o których mowa w ust. 1, mogą przenieść swoje uprawnienia w całości lub w ograniczonym zakresie na kierowników jednostek podległych lub nadzorowanych.”

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 czerwca 1972 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

30

ZARZĄDZENIE NR 31

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

Z DNIA 8 LIPCA 1972 R.

w sprawie ujednoczenia tytułów kwalifikacyjnych i zasad szkolenia instruktorów i organizatorów dla potrzeb kultury fizycznej.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się następujące tytuły kwalifikacyjne:

- 1) instruktor sportu,
- 2) instruktor rekreacji,
- 3) organizator rekreacji,
- 4) młodzieżowy organizator sportu.

§ 2.

1. Instruktor sportu:

- 1) prowadzi zajęcia w określonej dyscyplinie sportu,
- 2) organizuje imprezy sportowe w określonej dyscyplinie sportu,
- 3) planuje, organizuje pracę i prowadzi dokumentację w zakresie związanym z jego zadaniami.

2. Instruktor rekreacji:

- 1) prowadzi zajęcia sportowo-rekreacyjne i kulturalno-rozrywkowe,
- 2) organizuje imprezy sportowo-rekreacyjne w jednostce realizującej program sportowo-rekreacyjny,
- 3) planuje, organizuje pracę i prowadzi dokumentację w zakresie związanym z jego zadaniami.

3. Organizator rekreacji:

- 1) popularyzuje działalność rekreacyjną w zakładzie pracy i środowisku zamieszkania,

2) planuje, organizuje pracę i prowadzi dokumentację w zakresie związanym z jego zadaniami.

4. Młodzieżowy organizator sportu uczestniczy w organizacji działalności sportowo-rekreacyjnej dla dzieci i młodzieży szkolnej.

§ 3.

1. Tytuł instruktora sportu może otrzymać osoba, która:

- 1) ukończyła 19 lat,
- 2) posiada wykształcenie co najmniej średnie,
- 3) posiada dobry stan zdrowia stwierdzony przez poradnię sportowo-lekarską,
- 4) posiada sprawność fizyczną określoną w programie kursu,
- 5) ukończyła z wynikiem pozytywnym odpowiedni kurs.

2. Tytuł instruktora rekreacji może otrzymać osoba, która:

- 1) ukończyła 19 lat,
- 2) posiada dobry stan zdrowia, stwierdzony przez poradnię sportowo-lekarską,
- 3) posiada wykształcenie co najmniej średnie,
- 4) posiada sprawność fizyczną określoną w programie odpowiedniego kursu,
- 5) uzyskała tytuł organizatora rekreacji lub młodzieżowego organizatora sportu, względnie posiada co najmniej 3-letni staż pracy społecznej w kulturze fizycznej,
- 6) ukończyła z wynikiem pozytywnym odpowiedni kurs.

3. Tytuł organizatora rekreacji może otrzymać osoba, która:

- 1) ukończyła 16 lat,
- 2) posiada wykształcenie co najmniej podstawowe,
- 3) uczestniczyła aktywnie co najmniej 2 lata w organizowaniu działalności sportowo-rekreacyjnej, lub ukończyła z wynikiem pozytywnym odpowiedni kurs.

4. Tytuł młodzieżowego organizatora sportu może otrzymać osoba, która:

- 1) ukończyła 13 lat,
- 2) ukończyła z wynikiem pozytywnym odpowiedni kurs.

§ 4.

1. Absolwenci wyższych studiów wychowania fizycznego pragnący uzyskać tytuł instruktora sportu lub instruktora rekreacji zdają egzamin tylko z tego zakresu materiału nauczania, wymaganego dla uzyskania określonego tytułu kwalifikacyjnego, który nie był objęty planem ukończonych studiów.

2. Decyzję w sprawie zakresu materiału nauczania, z którego absolwenci wyższych studiów wychowania fizycznego powinni składać egzaminy, podejmuje organizator kursu.

§ 5.

Z wymogu ustawionego w § 3, ust. 1, pkt 2 oraz ust. 2, pkt 3 może być zwolniona osoba posiadająca wybitne osiągnięcia sportowe lub duży dorobek w działalności organizacyjnej w dziedzinie kultury fizycznej. Decyzję w tej sprawie podejmuje organizator kursu.

§ 6.

1. Szkolenie instruktorów wymienionych w § 1, ust. 1 i 2 prowadzą wyższe szkoły wychowania fizycznego. Rejony działania szkół w tym zakresie określa załącznik do zarządzenia.

2. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek zainteresowanej instytucji lub organizacji, szkolenie instruktorów może być prowadzone tylko w niektórych wyższych szkołach wychowania fizycznego.

3. Szkolenie organizatorów rekreacji oraz młodzieżowych organizatorów sportu, wymienionych w § 1 ust. 3 i 4, prowadzą instytucje i organizacje zainteresowane posiadaniem tej kadry.

§ 7.

1. W uzasadnionych przypadkach tytuł kwalifikacyjny można uzyskać w wyniku egzaminu eksternistycznego.

2. Decyzję o dopuszczeniu do egzaminu eksternistycznego podejmuje prowadzący szkolenie.

§ 8.

1. Tytuły kwalifikacyjne nadaje instytucja lub organizacja prowadząca kurs.

2. Absolwenci kursów otrzymują legitymacje wystawione przez instytucję lub organizację prowadzącą kurs.

§ 9.

W przypadku nie wykorzystania w praktyce posiadanych kwalifikacji przez okres dłuższy niż 3 lata, instruktor traci uprawnienia do pełnienia tej funkcji. Uprawnienia te może uzyskać powtórnie w trybie przewidzianym w § 7.

§ 10.

Centralny Ośrodek Doskonalenia Kadr Kultury Fizycznej i Turystyki:

- 1) określi, w porozumieniu z zainteresowanymi wyższymi szkołami wychowania fizycznego, instytucjami i organizacjami, ramowe założenia programowo-organizacyjne kursów dla instruktorów oraz organizatorów,
- 2) ustali wzory i zapewni druk legitymacji dla instruktorów i organizatorów,
- 3) określi tryb i termin wymiany legitymacji dotychczasowych.

§ 11.

W przypadkach uzasadnionych, na wniosek zainteresowanej instytucji lub organizacji, Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki może w odmienny sposób uregulować sprawy określone zarządzeniem.

§ 12.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 sierpnia 1972 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) **Włodzimierz Reczek**

Załącznik do zarządzenia Nr 31
Przewodniczącego GKKFiT z dnia
8 lipca 1972 r. (poz. 30).

Rejony działania wyższych szkół wychowania fizycznego w zakresie szkolenia instruktorów sportu i rekreacji.

Uczelnia:	Rejon działania
1. Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie	m.st. Warszawa, m. Łódź oraz województwa: warszawskie i łódzkie
2. Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie — Filia w Białej Podlaskiej	województwa: białostockie i lubelskie
3. Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego w Krakowie	m. Kraków oraz województwa krakowskie, kieleckie i rzeszowskie
4. Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego w Poznaniu	m. Poznań oraz województwa: poznańskie, koszalińskie, bydgoskie
5. Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego w Poznaniu — Filia w Gorzowie Wielkopolskim	województwa: szczecińskie, zielonogórskie
6. Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego we Wrocławiu	m. Wrocław oraz województwa: wrocławskie i opolskie
7. Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego w Gdańsku	województwa: gdańskie, olsztyńskie
8. Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego w Katowicach	województwo katowickie

31

PISMO OKÓLNE NR 15

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

Z DNIA 18 LIPCA 1972 R.

w sprawie systemu finansowania inwestycji i kapitalnych remontów ze środków Centralnego Funduszu Turystyki i Wypoczynku.

Zmierzając do dalszej ekonomizacji polityki inwestycyjnej w zakresie budownictwa turystycznego i stworzenia warunków jak najbardziej efektywnego wykorzystania środków Centralnego Funduszu Turystyki i Wypoczynku — Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki wyjaśnia, co następuje:

1. Podstawową formą pomocy ze środków Centralnego Funduszu stanowi kredyt (pożyczka). Udzielone kredyty powinny być opłacone z wypracowanych z działalności gospodarczej dochodów. Zapewni to podejmowanie przede wszystkim inicjatyw gospodarczych oszczędnych i ekonomicznie uzasadnionych.

2. Z dotacji zwrotnych (pożyczek) Centralnego Funduszu bez względu na rodzaj jednostki korzystającej finansowane będą:

- 1) baza noclegowa, gastronomiczna i handlowa (np. samodzielne wypożyczalnie, sprzedaż pamiątek itp.),
- 2) baza obsługi pomocy i szkolenia turystów zmotoryzowanych,
- 3) autokary, mikrobusy i inne środki masowego transportu osobowego,
- 4) uzbrojenie terenu pod kompleksową budowę ośrodków wypoczynkowych,
- 5) specjalne akcje i zadania rentowe.

3. Z dotacji bezzwrotnych Centralnego Funduszu mogą być finansowane nakłady: na budowę, rozbudowę i kapitalne remonty:

- 1) schronisk i obiektów turystyki kwalifikowanej (np. schroniska szkolne, górskie, stacje wodne, wyciągi narciarskie do 300 m),
- 2) ośrodków wypoczynkowo-szkoleniowych organizacji młodzieżowych, z tym, że obiekty noclegowe i gastronomiczne jednostek działających w ramach wyodrębnionej działalności gospodarczej finansowane są z dotacji zwrotnych,
- 3) pól namiotowych i campingów z wyłączeniem bazy gastronomicznej i noclegowej (domki campingowe, pawilony),
- 4) samodzielnych punktów „it”, bądź zlokalizowanych w obiektach finansowanych z dotacji bezzwrotnych z wyłączeniem części handlowej i administracyjnej,

5) sanitariatów jako samodzielnych elementów zagospodarowania tras i miejscowości turystycznych.

4. Na zagospodarowanie turystyczne obiektów masowego wypoczynku po pracy, kąpielisk, parków narodowych w podstawowe obiekty i urządzenia (sanitariaty, urządzenia wod.-kan., szatnie, drogi wewnętrzne itd.) z wyłączeniem bazy noclegowej, gastronomicznej lub innej handlowej.

5. Na wyposażenie drużyn GOPR-u i WOPR-u w sprzęt ratunkowy oraz otabicowanie turystyczne tras i szlaków turystycznych.

6. Na pierwsze wyposażenie w sprzęt:

- 1) budowlany — brygad remontowo-budowlanych,
- 2) turystyczno-wypoczynkowy obiektów finansowanych z dotacji bezzwrotnych w szczególności obiektów przywodnych i górskich.

7. Na koszty uzyskania terenu i dokumentacji technicznej obiektów finansowanych z dotacji bezzwrotnych.

8. Na zakup niezbędnych środków transportowych dostawczych dla obiektów finansowanych ze środków bezzwrotnych.

W zakresie wyżej podanym z dotacji bezzwrotnych Funduszu jednostki na rozrachunku gospodarczym (działające na zasadach wyodrębnionej działalności gospodarczej) jedynie na finansowanie inwestycji. Organizacje spółdzielcze, tak jak dotychczas, otrzymywać mogą wyłącznie pomoc zwrotną ze środków Centralnego Funduszu.

Podstawę ustalenia terminu spłaty pożyczki stanowią zatwierdzone założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji, bądź analiza efektywności ekonomicznej projektowanego zadania, jeżeli generalne umowy z inwestorem nie regulują sprawy odmiennie.

Przy zakupach maksymalny okres spłaty pożyczki określa normatywny okres zużycia przedmiotu.

Powyższe zasady korzystania ze środków Centralnego Funduszu obowiązują w zasadzie od roku 1973 — z tym, że należy je również stosować odpowiednio dla nowych zadań wprowadzanych drogą zmian planu wykorzystania środków CFTiW na rok 1972.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

Redakcja Dziennika Urzędowego GKKFiT uprzejmie zawiadamia o zmianie konta bankowego, zamiast: 1529-91/I-9330 obecnie ma brzmienie: 1529-91/I-53309.

Cena zeszytu 2,50 zł

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKFiT — Warszawa, ul. Litewska 2, telefon 28-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Dziennika Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2.

Prenumerata roczna wynosi 30 zł.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na Konto Redakcji Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa, V Oddz. Miejski 1529-91/I-53309. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Redakcji w terminie 10-dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

Zakłady Graficzne „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3. Zam. 2084/72. Nakład 3000 egz. — Indeks 35756